

Vaziyet İ Sancı

– MerveAYYILDIZ · 15 Şubat 2011

Eskittiğim baharların ardı sıra şimdi gözlerim
Kucağımda salınıyor,başımın akları
Ayazına vuruldu düşlerim,
Yaşıma deydi kırağı
Ve her sabah
Yok...Her gece..
Hayır hayır...Her an...
Önce ,sol yanımda bir ağrı,
Sonra,kanıma karışıyor gülüşlerim...

Bu sancı bana gökten zembille inmedi
Bir yetimin ahı da değildi oysa
Günahlarımın bedeline ramak kala,
Ölçülmesiydi sevaplarımın yanlış tartılarda
Bu sancı geçmiş her bir ümmetin vasiyeti gibiydi
Hep katlana katlana....
Belki Mecnun'a yağan hakaret,
Belki Leyla'nın payı recmdi...
Yani bu sancı bana,hep başkalarınca...

Kaç roman gezdi hayallerim,kaç replik,
Hiç birinde yer bulamadı kendine
Ya figüranı fazla geldi,
Ya kahramanı eksik...
*Dostoyevski'nin rezil evinde buldum kendimi
Salakça ama inatla dediği ölmez gururu gibiydim
Kaçtım kelimelerden,
Kaçtım zihnimin göçünden
Yok ,*yer altında olmamalıyım ben....
Yeni bir klasik çıkmalı bu ömürden...

Şimdi atsam kendimi bir,
Gönlümü diğer bir tarafa,
Çözülse aramızdaki şu kopasica bağ
Ayrı yaşasak,

O, ne hali varsa görse hatta
Bitse, Őu kederden çağ...
Yarınma Yusuf'un kuyusundan başlasam
Arınsam da gün yüzüne öyle çıksam
Hiç bir Őey istemem,
Ne afet-i Züleyha bir aşk
Ne saltanat-ı köşk....
Yalnız...
Őu yunmaz sancılarımdan bir an kurtulsam...
Rüyalardan geçtim artık
Hele bir gerçeklerimi hayra yordursam...
En olmadı;
Kendimi kandırması için,
Afilli bir Pinokyo bulsam
....

*Dostoyevski-Yer Altından Notlar